

Ключевська (Ключівська) Анна Андріївна

Народилась 29 жовтня 1931 року в, присілку Лопушанка, селища Ясіня, Підкарпатської Русі, в Чехословацькій Республіці.

В багатодітній сім'ї, батьки: Ключівський Андраш та Туцканюк Анна народили 10 дітей, 8 з яких досягли дорослого віку. Анна була другою, найстаршою дитиною.

Вже з малолітнього віку маленька Анна «служила» (як тоді казали) у заможніших краян: бавила дітей, пасла худобу, прибирала по газдівстві, фактично - «за їду».

З початком військових дій, періоду Другої світової війни (1939-1945 роки) та через знищення будинку родини Ключівських, який знаходився неподалік відомої, оборонної «лінії Арпада» - всю сім'ю було евакуйовано, спочатку до села Шаланки Виноградівського району а дещо пізніше в село Минай Ужгородського району.

Непросте, післявоєнне життя, в далекому від рідної Гуцульщини, в основному, в угорськомовному середовищі, внесло певні зміни в долю, практично, кожного члена родини. Клаптик землі, який дала нова, радянська влада, фактично в низинному районі - суттєво різнився від гірського господарювання в Карпатах, а відсутність добрив та сільськогосподарської техніки не давало багато шансів на багаті врожаї, що погіршувало й без того скрутне матеріальне становище гуцулів, не кажучи вже про настрої серед останніх.

Тому, вже з підліткового віку, Ганна почала працювати, спочатку на цегельному заводі в Ужгороді а потім в їдальні, на початку мийницею посуду а потім кухарем. Пізніше, Ганна працює продавчиною в ряді пунктів громадського харчування обласного центру, зокрема певний час працювала в буфеті кінотеатру «Перемога» (пізніше «Москва», сьогодні «Ужгород»).

Туга за малою батьківщиною, особливо серед старших членів родини та необхідність в допомозі окремим, самотнім й одиноким (бездітним) родичам сім'ї Ключівських, які залишились на Рахівщині - привезла до повернення старших дітей: Василини та Анни до Ясіня.

Натомість, потреба в облаштуванні на новому місці, фактично «з нуля», житла та побуту в ньому, труднощі з вихованням менших членів родини, побудова власного будинку тощо, значно підрвали сили батьків Анни, які невдовзі померли: мама в 1965 році (у віці 56 років) а батько в 1968 році (у віці 63 роки).

В 1958 році, в Ясінях, у 29 річному віці, Анна вийшла заміж за однофамільця Ключівського Василя Юрійовича. В 1959 році народила сина Юру, а в 1960 році - дочку Одарку.

В 1968 році, після розлучення, Анна з дітьми повернулася в Ужгород де працювала в торгівлі та в закладах громадського харчування. Найвища трудова посада - шеф-повар однойменного ресторану, готелю «Ужгород». Найдовше працювала продавчиною в продовольчому магазині «Стріла», який належав відділу робочого постачання Ужгородського відділення Львівської залізниці, звідки й пішла на заслужений відпочинок у 1986 році. Будучи вже на пенсії продовжувала працювати, на цей раз санітаром у відділковій клінічній залізничній лікарні м. Ужгород.

Після досягнення 70 річного віку, що уможливило з'єднання родини, Ганна переїхала до дітей, які проживають в Чеській Республіці. За більше ніж 15 років життя, спочатку в Празі а потім в Младій Болеславі, залишаючись свідомою громадянкою України, Ганна познайомилась, практично зі всіма визначними місцями в цій країні та відвідала багато міст й за кордоном, зокрема, в: Словаччині, Угорщині, Польщі, Австрії, Німеччині.

10 червня 2018 року, після довготривалої хвороби Ганна померла.

Найбільшим багатством Анни є двоє дітей, четверо внуків, двоє правнучок та правнук.